

РЕШЕНИЕ

№ 441

гр. Пловдив, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цветан Ил. Цветков
Членове: Петко Ив. Минев
Веселина Т. Семкова

при участието на секретаря Даниела Пл. Дойчева
в присъствието на прокурора Костадин Д. Паскалев
като разглежда докладваното от Петко Ив. Минев Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20235300601727 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава XXI НПК.

С присъда № 87 от 07.04.2023г. по НОХД № 6452/2021г. РС – Пловдив, 3 н.с., е признал подсъдимия З. Б. К. за виновен в извършване на престъпление по чл. 343, ал. 3, предл. последно, б. “а“, предл. 2-ро, вр. ал. 1, б. “б“, предл. 2-ро, вр. чл. 342, ал. 1, предл. 3-то от НК и го е осъдил на 1 година и 6 месеца лишаване от свобода, което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложил с изпитателен срок от 3 години. ПРС е наложил кумулативно и наказанието 1 година и 6 месеца лишаване от право да управлява МПС. Съдът е признал за невинен подс. К. и го е оправдал в това да е нарушил чл. 6, т. 1, предл. 4-то от ЗДвП.

Съдът е постановил веществените доказателства да останат по делото. ПРС е присъдил в тежест на подс. К. направените по делото разноси.

Присъдата е обжалвана от подсъдимия З. Б. К. чрез защитника му – адв. Н. С.. Твърди се, че присъдата е неправилна и незаконосъобразна. Иска се отмяна на присъдата и постановяване на нова оправдателна присъда. Излагат се доводи за недоказаност на обвинението. Алтернативно се иска изменение на присъдата и намаляване на наложеното наказание.

С жалбата не са направени искания за събиране на доказателства.

РП – Пловдив не е взела становище по въззивната жалба.

В съдебно заседание, подс. З. К. се явява и поддържа въззивната жалба. Защитникът му – адв. Н. С. поддържа жалбата и иска отмяна на осъдителната присъда на ПРС и постановяване на нова оправдателна такава. Изразява се становище за липса на виновно поведение от страна на подсъдимия и се иска той да бъде оправдан. Изтъкват се допуснати съществени процесуални нарушения, допуснати от ПРС и се иска отмяна на присъдата и връщане на делото на първата инстанция за ново разглеждане от друг състав. Алтернативно се иска изменение на присъдата, преквалификация на деянието по чл. 343а от НК и намаляване на наложеното наказание. В тази насока се излагат доводи, че подсъдимият е направил всичко зависещо от него за оказване на помощ на пострадалия след деянието.

В последната си дума подс. З. К. заявява, че не е имал видимост към пешеходеца заради слънцето, което е блестяло в очите му. Изразява съжаление за причинения престъпен резултат и причинените травми на пострадалия. Посочва, че е посетил два пъти в болницата пострадалия, заплатил е негово изследване, интересувал се е от състоянието му, предложил е финансова помощ и е разговарял с брат му. Заявява, че шофьорската книжка му е нужна, тъй като работи извън града като *** на община *** и пътува ежедневно до там.

Представителят на Окръжна прокуратура – Пловдив счита, че жалбата на подс. З. К. е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, а първоинстанционното решение – потвърдено. Алтернативно пледира за преквалификация на деянието по чл. 343а от НК и намаляване на наложеното наказание. Изразява се становище, че подсъдимият е направил всичко зависещо от него за оказване на помощ на пострадалия след деянието.

Въззивният съд, като съобрази доводите на страните, провери служебно правилността на присъдата, съобразно изискванията на чл. 313 и чл. 314 от НПК и за да се произнесе, взе предвид следното:

Първоинстанционният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

З. Б. К. е роден на *** г. в гр. ****, б. български гражданин, женен, с висше образование, работещ, неосъждан, с ЕГН: *****.

Подс. К. бил правоспособен водач на моторно превозно средство, с категории А, В, АМ и притежавал валидно СУМПС № *** издадено на 15.07.2016год. от МВР-Пловдив, валидно до 15.07.2026год. и има 8 бр. влезли в сила наказателни постановления за целия му шофьорски стаж и 4 бр. издадени електронни фиша.

На 12.01.2019г. около 12:46 часа, подс. З. Б. К. управлявал моторно превозно средство – лек автомобил „Ситроен Ц 5“ с рег.номер **, по платното за движение на бул. „Васил Априлов“ в гр. Пловдив в посока от юг на север и се движел в посока кръстовището с бул. „Шести септември“ в

крайната лява лента. Времето било сухо и студено, с добра видимост, пътната настилка била суха. Водачът спрял на червен сигнал на светофара. Също по бул. "Васил Априлов", в лява лента, свидетелят А. Ф. П. управлявал лек автомобил, в посока към кръстовището с бул. "Шести септември". Готвейки се също да прави ляв завой, и свидетелят П. спрял на червеният сигнал на светофара, като бил трета поред кола.

На кръстовището на бул. "Шести септември" и бул. "Васил Априлов", по бул. "Шести септември" имало две платна за движение – северно и южно, разделени с разделителна ивица /остров/. Северното платно на бул. "Шести септември" било с ширина около 11 м, с асфалтова настилка и движението по него се извършвало еднопосочно в посока от изток на запад. Западно от кръстовището с бул. "Васил Априлов" по северното пътнo платно на бул. "Шести септември" имало пътна маркировка, обозначаваща наличието на велосипедна пътека с ширина 3,03 м и пешеходна пътека с ширина 3,05 метра. Маркираната пешеходната пътека се намирала на разстояние 3,80 м източно от центъра на шахта, наоѓаща се на 0,32 м южно от северния бордюр на бул. "Шести септември". А маркираната велосипедна пътека се намирала на разстояние 8,55 м източно от центъра на горепосочената шахта. На разстояние 12,90 м източно от центъра на същата шахта се намирало 2 началото на островната част /разделителната ивица/ на бул. "Шести септември", западно от кръстовището с бул. "Васил Априлов", която била с ширина 2,60 м. Ширината на пътното платно на бул. "Васил Априлов" за движение по бул. "Васил Априлов", южно от кръстовището с бул. "Шести септември" била 13,60 м. Движението по това платно било в посока от юг на север и обратно.

При тръгване на моторните превозни средства, движещи се по бул. "Васил Априлов" към кръстовището, същите били с посока на движение направо, надясно и наляво. Същевременно при тяхното движение, моторните превозни средства по бул. "Шести септември" преди кръстовището спирани. Така щом светофарната уредба на кръстовището на бул. „Васил Априлов“ с бул. „Шести септември“ светнала със зелен сигнал на светофара, подсъдимия К. потеглил по платното за движение на бул. "Васил Априлов" в посока от юг на север, като предприел маневра - завой наляво към бул. "Шести септември" в посока запад, движейки се със скорост около 30 км/ч. През това време пешеходецът И. Т. Т. бил на разделителния остров. В същото време на червен сигнал на светофара били спрели движещите се автомобили по бул. "Шести септември" в посока магазин „Алати“, сред които като пътник на предна дясна седалка била свид. Т. И. В. /в лявата лента за движение/. По това време, по северния тротоар на бул. "Шести септември", в посока към кръстовището с бул. "Васил Априлов", се движел като пешеходец свидетелят Л. Д. Г.. Когато лекият автомобил марка и модел „Ситроен С/Ц 5“ с рег.номер ***, управляван от обвиняемия К., бил на около 35-36 м. от пешеходната пътека, свидетелят Т. предприел като пешеходец пресичане на северното платно за движение на бул. "Шести септември", т.е. от разделителния остров посока

север. Пешеходецът Т. пресичал платното за движение в посока от юг на север, отляво надясно пред лекия автомобил, управляван от подс. К., на зелен сигнал на светофарната уредба за пешеходци, с бавен ход при скорост от около 3,8 км/ч. При това, водачът на лекия автомобил марка „Ситроен“ модел „Ц 5“ – подс. К. не възприел движението на пешеходеца Т., преминаващ по пешеходна пътека. Водачът К. реагирал на около 7.19 м преди мястото на удара, като екстрено задействал спирачната система, но въпреки това след около 0,86 сек настъпил удар между автомобила и пешеходеца Т.. Ударът настъпил на платното за движение на бул. „Шести септември“ в гр. Пловдив, върху маркираната пешеходна пътека, в предната лява част на лек автомобил марка „Ситроен“ модел „С/Ц 5“. В момента на удара, пешеходецът Т. бил с дясната си страна към автомобила, като ударът настъпил при опорен ляв крак на свидетеля И. Т., който бил изнесен напред. От удара, тялото на пешеходеца Т. се завъртяло около хоризонтална ос и в един момент било във въздуха, хоризонтално на земята, след което паднало на платното за движение. Мястото на удара било на 6,71 м. южно от центъра на шахтата и 6,02 м. източно и 4,42 м. северно по перпендикулярна линия от островната 3 част(разделителната линия).

След удара лекият автомобил спрял на 15,05 метра от мястото където настъпила реакцията на водача. Произшествието било заснето от камерата на ОП „Организация и контрол по транспорта“ при община Пловдив, разположена в кръстовището и е бил записан на оптичен носител марка „MAXELL CD-RW“ с червен надпис „ПТП от 12.01.2019г. 6 септември и Васил Априлов“, като се установява записа да е автентичен и без външна намеса.

Подсъдимият К. слезъл от автомобила и отишъл при пострадалия Т.. Повдигнал главата му и подложил под нея якето си до идването на медицинските лица, тъй като асфалтът бил студен. Свидетелят Л.Г., проверил състоянието на пострадалия, сигнализирал на ЕЕН тел.112, като след него били направени още две обаждания от минувачи.

Инцидентът бил посетен от екип на ЦСМП – Пловдив и екип на сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР гр.Пловдив – в състав свид. П.Л.Д. – младши автоконтрольор и колегата му Л.А.. Пострадалият бил вдигнат от екипа на ЦСМП и подпиран от тях се качил в линейката, която го транспортирала до УМБАЛ „Свети Георги“- Пловдив. Била направена проба за алкохол на подсъдимия, която показала отрицателен резултат.

Съгласно утвърдената практика на работа полицейските служители които запазили местопроизшествието – свид. Д. и А. след разговор с дежурните лекари получили първоначална информация, че пострадалият е претърпял увреждания, които не разкривали признаци на средна или тежка телесна повреда, поради което и било предприето оформянето на ПТП по административен ред. Били направени снимки от полицейските служители на служебния таблет и свид. П. Д. съставил констативен протокол №

1996/12.01.2019год и план-схема на възникналото ПТП, а на подс. К. съставил АУАН с бланков № *** от 12.01.2019год за установени извършени нарушения по чл.119, ал.1 и чл.157, ал.6 от ЗДвП. Относно посочените нарушения на ЗДвП, на подс. К. впоследствие му било издадено наказателно постановление № 19-1030-000247/29.01.2019г. от Началник група към ОДМВР Пловдив, сектор „Пътна полиция“, упълномощен със Заповед рег. № 81213-515/14.05.2018г. на МВР /отменено с Решение № 1361/17.07.2019г. на Пловдивски районен съд, XXV н.с. по АНД № 1620/2019г., като след последващо възобновяване на административнонаказателното производство, цитираните НП и Решение на ПРС са били отменени с Решение № 1424 от 09.07.2021г. по КАД № 556/2021г. по описа на Административен съд гр.Пловдив, XX касационен състав/. В следствие, обаче било установено, че пострадалия Т. е получил следните травми в резултат на ПТП: изкълчване, навяхване и разтягане на външна и вътрешна колатерална ставна връзка на коляното; руптура корпус лигаменти латералис генус синистри; охлузване на кожата върху двете коленни капачки. Описаните травматични увреждания били причинени по механизма на действие на твърд, тъп предмет, чрез удар, като пешеходецът е бил ударен от автомобила от дясно при опорен ляв крак изнесен напред, след което е паднал на платното за движение.

В хода на разследването бил извършен оглед на мястото на ПТП и бил съставен протокол за оглед на местопроизшествие, скица и фотоалбум. За ориентир при огледа бил взет центъра на шахта, намираща се на 0,32 м южно от северния бордюр на бул.“Шести септември“ в гр.Пловдив. Същата била с ширина от 0,52м и дължина от 0,50м.

В хода на разследването е била назначена съдебномедицинска експертиза по писмени данни. Видно от заключението на вещото лице при настъпилото на 12.01.2019г. пътно-транспортно произшествие, при което пострадалият И. Т. е бил блъснат от автомобила на подс. К. и е паднал на пътното платно, на пострадалия И. Т. е било причинено травматично разкъсване на колатералните връзки /лигаменти/ на лявото коляно, наложило оперативно лечение и имобилизация, довело до трайно затрудняване движенията на левия долен крайник по смисъла на чл.129 от НК, за около 6-7 месеца, както и охлузване на кожата на двете коленни капачки, причинили болка и страдание по смисъла на чл.130 ал.2 от НК.

В хода на разследването е била назначена допълнителна съдебномедицинска експертиза по писмени данни. Видно от заключението на вещото лице старата травма на лявото коляно на пострадалия И. Т. от месец февруари 2016г. нямала отношение към телесната повреда, причинена вследствие настъпилото от 12.01.2019г. ПТП. При оперативната интервенция на 08.02.2016г. частично е бил отстранен вътрешния мениск (засегната е вътрешната част на лявото коляно), докато травмата от 12.01.2019г. е поразила външната ставна връзка на лявото коляно.

В хода на разследването е била назначена комплексна автотехническа и

съдебномедицинска експертиза. След приобщаване на гореописания оптичен носител със запис и извършения оглед на ВД, е назначена допълнителна комплексна автотехническа и съдебномедицинска експертиза, която е установила че: дължината на пълния спирачен път (опасна зона) при движение на лек автомобил „Ситроен С/Ц 5“ с установената скорост е била 15,05 м. В момента на начало на реакция на водача на автомобила мястото на удара е било в опасната зона. В момента на навлизане на пешеходеца в северното платно, мястото на удара е било извън опасната зона. От момента в който пешеходецът И. Т. Т. е навлязъл на платното за движение, водачът на лек автомобил „Ситроен Ц 5“ при своевременна реакция и задействане на спирачната система е имал техническа възможност да спре автомобила преди мястото на удара и по този начин да избегне произшествието чрез безопасно екстрено спиране, тъй като в този момент мястото на удара е било извън опасната зона на автомобила. Водачът на автомобила е имал техническа възможност да избегне произшествието със скоростта, с която се е движел при своевременна реакция от негова страна. Водачът на автомобила е имал пряка видимост към пешеходеца в момента, в който при своевременна реакция би спрял преди мястото на удара. Основна причина за настъпилото произшествие от техническа гледна точка е, че водачът на лек автомобил „Ситроен Ц5“ – З. Б. К., не е реагирал своевременно на опасността от удар с пешеходеца И. Т. Т..

ПРС е кредитирал с доверие заключенията на изготвените в хода на досъдебното и съдебното производство съдебномедицинска, допълнителна съдебномедицинска, автотехническа и съдебномедицинска и допълнителна комплексна автотехническа и съдебномедицинска експертизи.

Първоинстанционният съд е приел за безспорно установена горната фактическа обстановка въз основа на събраните по делото доказателства – от показанията на свидетелите И. Т. Т., частично на Т.И.В., Л.Д.Г., А.Ф.П., П.Л.Д., обясненията на подсъдимия К. частично, както и от протокол за оглед ведно с фотоалбум и схема, медицинска документация и изследвания (43-55), съдебномедицинска експертиза (л. 35-40 том1 ДП) , протокол за оглед на ВД, частично от комплексна автотехническа и съдебномедицинска експертиза (л. 46-73 ТОМ 1 дп), съдебно-техническа експертиза на видеозапис, справка от ОП Контрол на транспорта ведно с циклограма на светофарната уредба и схема на пътния участък – л 89-93 т 1 от ДП и 241-251 том 2, справка за нарушител/водач (л. 108-110в ДП), копие на СУМПС и контролен талон, СРМПС част II, лична карта (111 ДП), справка собственост на МПС, констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 19 от 12.01.2019 г. (л. 96 том 1 ДП) ведно с план-схема на възникнало ПТП с пострадали лица, наказателно постановление и АУАН (л 98-99 том 1 ДП), снимки от служебен таблет 102-105 том 1 ДП, решение № 1361/17.07.2019 г. л. 105в-105г том 1 ДП, медицинска документация от УМБАЛ „Св. Георги“ ЕАД гр. Пловдив (л. 114-165 том 1 ДП; 188-223 том 2 ДП), допълнителна съдебномедицинска експертиза по писмени данни (л. 225- 232ДП), допълнителна комплексна

автотехническа експертиза и медицинска експертиза (л. 254-295 ДП), справка за съдимост на подсъдимия, характеристична справка на подсъдимата, 4 бр. справка за лице АИС БДС, вещественно доказателство компакт диск с червен надпис ПТП от 12.01.2019 г. 6ти септември и Васил Априлов и протокол за доброволното предаване л250-251, 1 бр. компакт диск съдържащ обаждания до ЕЕН 112, предложение за възобновяване на административнонаказателно производство и Решение № 1424/09.07.2021 г. на АС Пловдив и останалите приобщени по заК.ия ред писмени доказателства.

Анализирайки и съпоставяйки свидетелските показания, заключенията на изготвените експертизи и писмените доказателства по делото, първостепенният съд е стигнал до правния извод, че подс. К. е извършил както от обективна, така и от субективна страна престъпление по чл. 343, ал. 3, предл. последно, б. “а“, предл. 2-ро, вр. ал. 1, б. “б“, предл. 2-ро, вр. чл. 342, ал. 1, предл. 3-то от НК, а именно: че на 12.01.2019 год. в гр.Пловдив, на кръстовището на бул. “6-ти септември“ с бул. “Васил Априлов“, при управляване на моторно превозно средство – лек автомобил „Ситроен Ц5“ с рег. № **** е нарушил правилата за движение:

- чл. 20, ал. 2 от ЗДвП - “Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране на скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението“,

- чл. 116 от ЗДвП - “Водачът на пътно превозно средство е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците, особено към децата, към хората с трайни увреждания, в частност към слепите, които се движат с бял бастун, към слепо-глухите, които се движат с червено-бял бастун и към престарелите хора“

- чл. 119, ал. 1 от ЗДвП - „При приближаване на пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре“ и по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на И. Т. Т., ЕГН: *****, изразяваща се в травматично разкъсване на колатералните връзки /лигаменти/ на лявото коляно, наложило оперативно лечение и имобилизация за около 6-7 месеца, довело до трайно затрудняване движенията на левия долен крайник, като деянието е извършено на пешеходна пътека. ПРС е признал за невиновен и е оправдал подс. З. К. в това да е извършил престъплението като е нарушил чл. 6, т. 1, предл. 4-то от ЗДвП - „Участниците в движението съобразяват своето поведение с пътната маркировка“.

Първоинстанционният съд е приел, че деянието е извършено по

непредпазливост – подсъдимият не е предвиждал настъпването на общественноопасните последици, но е могъл и е бил длъжен да ги предвиди. ПРС е отхвърлил възражението на защитата, че се касае за случайно деяние по смисъла на чл. 15 от НК с мотива, че водачът на лекия автомобил е бил длъжен да намали скоростта и да пропусне преминаващият по пътеката пешеходец – свидетелят И. Т.. При твърдяната липса на видимост, след като не е намалил достатъчно скоростта, тъй сам се е поставил в невъзможност да реагира на опасност и да спре. ПРС е приел, че е налице и квалифициращият признак, че ПТП е станало на пешеходна пътека, което изключва приложението на привилегирвания състав по чл. 343а от НК. ПРС е изложил аргументи защо не е налице основание за преквалификация на деянието по чл. 343а, ал. 1, б. „а“ от НК, а именно деецът след деянието си не е направил всичко, зависещо от него за оказване помощ на пострадалия. Подс. К. не се е обадил на тел. 112 и не е извикал екип на „Бърза помощ“ и според първата инстанция това изключва на самостоятелно основание приложението на коментирания привилегирован състав. ПРС е дал мотивиран отговор на всички възражения на защитата, включително и за несъществуващи пропуски в заключението на автотехническата експертиза, които се споделят от въззивната инстанция и няма да бъдат преповтаряни.

При определяне на вида и размера на наложеното наказание на подс. К., РС – Пловдив е взел предвид степента на обществената опасност на деянието и дееца. Като смекчаващи отговорността обстоятелства са отчетени добри общи характеристични данни, висше образование, трудова ангажираност. ПРС е отчетел като отегчаващи отговорността обстоятелства тоталната липса на критичност към деянието и собственото поведение на подсъдимия или към непредпазливо причинения престъпен резултат, както и вида и множеството на допуснатите нарушения на правилата за движение по пътищата. ПРС е отчетел и че освен средна телесна повреда, подс. К. е причинил на пострадалия и леки телесни повреди, които не са отразени в обвинението поради което не се отразяват на квалификацията, а именно: охлузвания и болки и страдания. С тези мотиви първоинстанционният съд е наложил наказание над минималния, предвиден в закона размер при условията на чл. 54, ал. 1 от НК.

Пловдивският окръжен съд като въззивна инстанция намира за установено следното:

Жалбата на подсъдимия К. и неговия защитник е процесуално допустима, а разгледана по същество е **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА**.

Така приетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка е в съответствие с доказателствата по делото и се възприема изцяло от въззивната инстанция. За изследване на обстоятелствата, релевантни за повдигнатото обвинение срещу подсъдимия К., първата инстанция е извършила необходимите процесуално - следствени действия, изясняващи значимите факти относно повдигнатото му обвинение.

Въззивната инстанция изцяло възприема анализа на доказателствата,

направен от РС – Пловдив и не намира за необходимо да го преповтаря. Присъдата е обоснована, основният съд е анализирал всички събрани доказателства, обсъдил ги е поотделно и в тяхната съвкупност и е направил верни изводи. Налице са достатъчно доказателства, които са дали възможност на съда да оформи правилно вътрешно убеждение, което е отразено в мотивите. В този смисъл са неоснователни възраженията на защитата за липса на виновно поведение от страна на подсъдимия.

Изводите на първата инстанция по въпросите на чл. 301, ал. 1 от НПК са основани на установените фактически положения, като в съответствие с тях законосъобразно е ангажирана наказателната отговорност на подсъдимия К. по предявеното му обвинение. Тези изводи за приложение на закона се споделят и от настоящият състав.

Въз основа на приетите за установени фактически положения първоинстанционният съд е стигнал до правилния правен извод, че подс. К. е осъществил от обективна страна и субективна страна състава на престъплението по чл. 343, ал. 3, предл. последно, б. “а“, предл. 2-ро, вр. ал. 1, б. “б“, предл. 2-ро, вр. чл. 342, ал. 1, предл. 3-то от НК. От обективна страна подс. К. на 12.01.2019г. в гр. Пловдив, при управление на моторно превозно средство – лек автомобил „Ситроен Ц 5“ с рег.номер ****, е нарушил правилата за движение – чл. 20, ал. 2, чл. 116 и чл. 119, ал. 1 от ЗДвП причинявайки на пешеходна пътека средна телесна повреда на пострадалия пешеходец И. Т. Т.. Правилно РС – Пловдив е приел, че от субективна страна подс. К. е извършил престъплението по непредпазливост – той не е предвиждал настъпването на общественноопасните последици, но принципно е могъл и в конкретния случай е бил длъжен да ги предвиди. Приближавайки кръстовище с пешеходна пътека, в интензивен трафик, в градски условия той е могъл да предвиди наличието на пешеходци на платното за движение. При твърдяната липса на видимост, той на още по-голяма основание е бил длъжен да избере такава скорост, който да му позволи да спре безопасно при наличие на пешеходци. Като не е избрал тази скорост, той сам е допринесъл, макар и по непредпазливост за настъпване на престъпния резултат. Без значение е дали той е направил това поради разсеяност, липса на видимост или поради неправилна преценка на конкретната пътна обстановка. Факт е, че той не е спрял, а е блъснал пешеходеца. Факт са и причинените му телесни увреждания. Неоснователно е възражението на защитата за преквалификация на деянието по 343а от НК, тъй като средната телесна повреда е причинена на пешеходна пътека и привилегирования състав на чл. 343а, ал. 1 от НК е неприложим. Разпоредбата на чл. 343а, ал. 1 от НК препраща към ал. 1 и 2 на чл. 343, но не и към ал. 3 на същия член. Наред с това и подс. К. не е направил всичко, което зависи от него, за да окаже помощ на пострадалия. Основателно е твърдението, че подс. К. е оказал помощ на пострадалия след деянието, макар и да не се е обадил на тел. 112 поради липса на телефон. Той е можел да поиска телефон от някое от лицата, събрали се на мястото след катастрофата. Факт е положителното посткриминално поведение на

подсъдимия, който освен че е подложил дрехата си под пострадалия, го е посетил два пъти в болничното заведение, заплатил е негово изследване, интересувал се е от състоянието му, разговарял е с брат му и е предложил финансова помощ. Тези обстоятелства не са били отчетени от първата инстанция при индивидуализация на наказанието. Съдът отчете и поведението на подс. К. като водач на МПС – след деянието е останал на местопроезшествиято, изчакал е идването на контролните органи, дал е проба за алкохол, която е била отрицателна. Въззивната инстанция намира, че са налице многобройни смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства. Пред въззивната инстанция подсъдимия изрази и искрено съжаление за стореното и прояви самокритичност. ПРС е отчетел липсата й, като не е отчетел и чистото съдебно минало на подсъдимия. Всичко това мотивира въззивната инстанция да приеме наличието на многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства и да приложи чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК. Не се възприема от ПОС като отегчаващо отговорността обстоятелство приетото от ПРС причиняване на лека телесна повреда, тъй като такова обвинение не е повдигнато на подс. К.. Въззивният съд не отчете като отегчаващо отговорността обстоятелство липсата на критичност у подсъдимия, тъй като същата е налице. Наред с това причинената по непредпазливост при ПТП средна телесна повреда на пострадалия с нищо не се отличава от останалите такива случаи, за да бъде третиран по-строго подсъдимия. Въззивната инстанция намира, че ПРС неправилно е определил наложените наказания при условията на чл. 54, ал. 1 от НК вместо по чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК. Споделя се становището за приложението на чл. 66 от НК, като определеният изпитателен срок не следва да бъде променен.

Съобразявайки горните обстоятелства, въззивният съд намира, че първоинстанционната присъда следва да бъде изменена в частта за наложените на подс. К. наказания, като същите бъдат намалени, както следва:

- наказанието лишаване от свобода следва да бъде намалено от една година и шест месеца на **ШЕСТ МЕСЕЦА**

- лишаването от право да управлява МПС – от една година и шест месеца на **ШЕСТ МЕСЕЦА**.

Изпитателният срок следва да остане непроменен – в размер на **ТРИ ГОДИНИ**. Според ПОС именно в този размер наказанията ще постигнат целите по чл. 36 от НК и ще бъдат съответни на обществената опасност на деянието и дееца.

При извършената служебна проверка, Окръжният съд не констатира да са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са достатъчно основание за отмяна на атакуваната присъда. По изложените по-горе съображения, Пловдивският окръжен съд в настоящия съдебен състав счита, че присъдата следва да бъде да бъде изменена като наказанието лишаване от свобода, наложено на подс. К. бъде намалено от една година и шест месеца на шест месеца със запазване на изпитателния срок в размер на три години.

Лишаването от право да управлява МПС следва да бъде намалено от една година и шест месеца на шест месеца. В останалата част присъдата следва да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна.

Водим от горното и на основание чл.334, т.3, вр.с чл.337, ал. 1, т. 1 от НПК, Пловдивският окръжен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Присъда № 87 от 07.04.2023г. по НОХД № 6452/2021г. по описа на Районен съд – Пловдив, 3 н.с., като на основание чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК **НАМАЛЯВА** размера на наложените на подс. З. Б. К. наказания както следва:

- от ЕДНА ГОДИНА и ШЕСТ МЕСЕЦА на ШЕСТ МЕСЕЦА лишаване от свобода;

- от ЕДНА ГОДИНА на ШЕСТ МЕСЕЦА на ШЕСТ МЕСЕЦА лишаване от право да управлява МПС;

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Страните да бъдат уведомени за изготвянето му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____